

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

Quòd omnia grauia pro æterna vita sunt toleranda. xlvii

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XLVII.

Quod omnia grauia, pro aeterna vita, sunt toleranda;

1. **F**ili, non te frangant labores, quos assumpisti propter me, ne tribulationes te deiciant usquequaque; sed mea promissio in omni euentu te roboret & consoletur. Ego sufficiens sum ad reddendum, supra omnem modum & mensuram. Non diu hic laborabis, nec semper grauaberis doloribus. Expecta paulisper, & videbis celerem finem malorum. Veniet vna hora, quando cessabit omnis labor & tumultus. Modicum est & breue, omne quod transit cum tempore.

2. Age, quod agis; fideliter labora in vinea mea, ego ero merces tua. Scribe, lege, canta, gemit, tace, ora, sustine viriliter contraria, digna est his omnibus & maioribus praelijs vita æterna. Veniet pax in die vna, quæ nota est Domino, & erit non dies neque nox huius scilicet temporis, sed lux perpetua, claritas infinita, pax firma, & requies secura. Non dices tunc: *Quis me liberabit de corpore mortis huius?* Nec clamabis, *Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est:* quoniam præcipitabitur mors, & salus erit indefectiua, anxietas nulla, iucunditas beata, societas dulcis & decora.

3. O si vidisses sanctorum in cælo coronas perpetuas; quanta *Sap. 3. &c. 5.* quoque nunc exultant gloria, (qui huic mundo olim contemptibiles, & quasi vita ipsa indigni putabantur:) profectò te statim humiliares usque ad terram: & affectares potius omnibus subesse, quam vni præesse, nec huius vitæ letos dies cōcupisceres, sed magis pro Deo tribulari gauderes; & pro nihilo inter homines computari, maximum lucrum duceres.

4. O si tibi hæc saperent, & profundè ad cor transirent, quomodo auderes vel semel conqueri? Nónne pro vita æterna, cuncta laboriosa sunt toleranda? Non est paruum quid, perdere aut lucrari regnum Dei. Leua igitur faciem tuam in cælum. Ecce ego, & omnes sancti mei mecum, qui in hoc seculo magnum habuere certamen; modò gaudent, modò consolantur, modò securi sunt, modò requiescent, & sine fine mecum in regno Patris mei permanebunt.

CAPVT XLVII.

De die eternitatis, & huius vita angustijs.

1. **O** Superne ciuitatis mæfio beatissima. O dies eternitatis clarissima, quæ nox non obscurat, sed summa veritas semper irradiat, dies semper leta, semper secura, & nunquam statu mutas in contraria. O utinæ dies illa illuxisset, & cuncta hæc temporalia sine accipissent,